

193 1. Beh. af Forstl. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1875 til 31. Marts 1876. 194

her i Danmark som paa Island. Det maatte overraske mig at høre saadanne Udtalelser som dem, jeg heller ikke nu vil gjengive, fordi de ere saa aabenbart i Strid ikke blot med det sande statsretlige Forhold, hvori Island staar til den danske Krone, men ogsaa paa det Allerbestemteste i Strid med den Lov, Rigsdagen har vedtaget og Kongen stadfæstet, og som derefter er udkommen med den Dato af 2den Januar 1871, særligt dens § 1, som jeg tillod mig kortelig at henvise til, da jeg havde Ordet i Slutningen af foregaaende Mode. Naar nemlig Island er en uadskillelig Bestanddel af det danske Monarki, saa faar dette Forhold netop blandt Andet sit Udtryk deri, at Islands Administration er undergivet den højeste administrative Myndighed her i Landet, der har sit Løppunkt i Statsraadet, som jo under sig har alle vigtigere Regjeringshandling, hvilket det ærede Medlem blandt Andet ogsaa kan se af de forskjellige danske Grundlove. Dersom Sagen stillede sig anderledes, dersom den Mand, der staar i Spidsen for den islandske Administration, for de særlige islandske Forhold, ikke var Medlem af det danske Statsraad, vilde det derved være betegnet, at Island havde en Stilling, som hverken stemmer med de statsretlige Forhold, med den danske Historie eller med den Lov, jeg før tillod mig at nævne. Naar man mindes de Forhandlinger, der have fundet Sted her, og de Forhandlinger, der have fundet Sted paa Island, naar man ihukommer den Betydning, som denne Sag overhovedet har havt og har, ja, saa skal jeg kun gjentage, at det har overrasket mig at høre disse Uttringer fremkomme, ikke en enkelt, men gjentagne Gange i det danske Folkething. Og naar det skulde være grundlovstridigt, at Ministeren for Island havde Sæde i Statsraadet, saa var der, forekommer det mig, en Nødvendighed for noget nærmere at begrunde en saadan Paastand, al den Stund vi jo alle vide, at Grundlovens § 13 bestemmer, at Kongen udnævner og afskediger sine Ministre, ligesom han bestemmer deres Antal og Forretningernes Fordeling imellem dem. Man maatte altsaa, tror jeg, have noget Bestemt at støtte sig til, naar man vilde angribe den Bestemmelse, hvorved en Mand var bleven kaldet til Sæde i Hans Majestæt Kongens Raad. Det er blevet mig sagt, at det ærede Medlem har henvist til § 14 i Grundloven. Jeg tilstaar, at jeg, førend jeg fik denne Meddelelse, var meget begjærlig efter at vide, hvorpaa det ærede Medlems Anskuelse kunde grunde sig. Efter at jeg har faaet Meddelelsen derom, tilstaar jeg, at min For-

undring om muligt er bleven endnu større, thi det er mig ikke muligt at se, at der i Grundlovens § 14 findes en eneste Løddel, hvorpaa det ærede Medlem kan støtte den Anskuelse, som jeg tilstaar, jeg finder saare mærkvaerdig. § 14 i Grundloven bestemmer, at Ministrene bære Ansvar, at de kunne tiltales for deres Embedsførelse af Kongen eller Folkethinget, og at Rigsretten paafjender Sagen. Ja, der er ganske vist det Giendommelige ved den islandske Ministers Stilling, at han, foruden det Ansvar, han har lige overfor Kongen og den danske Rigsdag eller Folkethinget, og som kan gøres gjældende ved den danske Rigsret, tillige har et Ansvar lige overfor det islandske Althing, som af dette kan gøres gjældende imod ham, og at Sager desangaaende blive at paafjende, indtil nærmere bestemmes af Rigets Højesteret; men fordi den islandske Minister har Ansvar lige overfor det danske Althing, derfor har han intet Dieblif opført at have Ansvar lige overfor Kongen og det danske Folkething, som det følger af hans Stilling som Minister. Den islandske Minister kan ogsaa som saadan drages til Ansvar for, hvad han maatte have forbrudt under sin Embedsførelse, af Kongen og ogsaa af Folkethinget, for saa vidt dette maatte have Noget at anke over hans Embedsførelse. Det ærede Medlem vilde maasse sige, at hans Embedsførelse, hvad særlig de islandske Sager angaar, ikke kan drages ind under Folkethingets Omraade; men overfor det ærede Medlem da, at en Minister, foruden den særlige Administrationsgren, han er sat over, tillige har et andet Særv, som vel nok turde være ligesaa vigtigt og ansvarfuldt som den særlige Administrationsgren, overfor det ærede Medlem da, at der paahviler hvert af Statsraadets Medlemmer et Ansvar netop som saadant, at ethvert Medlem af Statsraadet har et Ansvar for de Beslutninger som maatte blive tagne der, og i det Hele taget for Regjeringens Førelse i det Store? Dette Ansvar paahviler ogsaa Ministeren for Island fra det Dieblif, da Hans Maj. Kongen har givet ham Plads i Statsraadet, og dette Ansvar kan efter Omstændighederne gøres gjældende af Kongen eller af Folkethinget. Ogsaa er det da underligt, at det kan overraske saa meget, at en af Danmarks Rige uadskillelig Bestanddel, Island, har en Minister, der har Sæde i det danske Statsraad, naar vi dog vel alle kunne erindre den Tid, da det danske Statsraad omfattede en Minister for Slesvig og en Minister for Holsten-Lauenborg, slyndt jeg, hvad det sidste angaar, ikke antager, at der er Nogen, der har villet paafaa, at disse Lands-